

Mesaj din partea editorului

Ne bucurăm să vă facem cunoștință cu cel de-al treilea volum din această serie fabuloasă despre Zeii Greciei Antice, dezastre mitice și aventuri care te țin cu sufletul la gură! N-am să încerc să vă dezvălui complotul surprinzător, n-am să vă delectez cu fragmente din cele mai amuzante scene și nici nu vă voi oferi șervețele pentru momentele înduioșătoare. Am să vă las, pur și simplu, în mâinile genialei Maz Evans, care vă va purta pe urmele pașilor lui Elliot și ale prietenilor lui nemuritori. Pregătiți-vă, va fi o experiență neașteptat de divină...

BARRY CUNNINGHAM Editura
Chicken House

P.S. Veți găsi o secțiune **Ce și cum** foarte utilă la pagina 315

MAZ EVANS**MAI CEVA CA
ODISEEA**

Seria

Zeii scăpați din lesă

Cartea a treia

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

EVANS, MAZ

Mai ceva ca Odiseea / Maz Evans. - București : RAO

Distribuție, 2021

ISBN 978-606-006-476-3

821.111

RAO Distribuție

Str. Bărgăului nr. 9-11, sector 1, București, România

www.raobooks.com

www.rao.ro

MAZ EVANS

Beyond the Odyssey

Copyright text © 2018 by Maz Evans

Copyright copertă și design interior © 2018 by Helen Crawford-White

Copyright personaje © 2018 by Aleksei Bitskoff

Toate drepturile rezervate

Mai ceva ca Odiseea

© RAO Distribuție, 2018

Pentru versiunea în limba română

Traducere din limba engleză

Mihaela Neacșu prin LINGUA CONNEXION

2021

ISBN 978-606-006-476-3

*Pentru Lily,
Care face din fiecare zi o aventură.
Îți mulțumesc, scumpa mea,
pentru călătoria magică!*

Cuprins

1. Atunci când ratezi pregătirile, te pregătești pentru eșec	7
2. Nelegiuții.....	20
3. O zi „dintr-acelea“	37
4. O, frate!	49
5. Până la fund	54
6. Luptă sau fugi!.....	65
7. Adevăruri domestice	70
8. Strada Milionarilor	87
9. Odiseea.....	95
10. Demonul tău are nevoie de tine.....	109
11. Ești în AER.....	115
12. Cu ochiul în patru... ..	123
13. Prietenul la nevoie.....	144
14. Luați seama la Cacameu!	151

15. Controale parentale	159
16. În adâncuri	165
17. Consiliere matrimonială	182
18. Cei aflați în pericol pe mare	190
19. Înțelegere cu Necuratul.....	206
20. Circe la cârmă	213
21. O soartă mai rea decât moartea?	228
22. Mutarea.....	235
23. Lumea Cealaltă.....	239
24. Înfruntarea Titanilor	252
25. A expirat timpul.....	257
26. Minciuni adevărate.....	261
27. Reunirea	266
28. S-a întors tătucul.....	275
29. Consiliul de război	282
30. În sfârșit, liberă!	292
31. Frânt	295
32. Casă, dulce casă!	300
33. Diavolul deghizat.....	308
34. Care Dave?.....	312
Ce și cum.....	315
Mulțumiri (partea a treia)	323

TITLURILE AUTORULUI
APĂRUTE LA EDITURA RAO:

Zei scăpați din lesă

Zei în misiune

1. Atunci când ratezi pregătirile,
te pregătești pentru eșec...

- ...și nimeni nu va folosi fulgerele ca să prepare cafeaua, nimeni nu va transforma pe nimeni în porc mistreț, nimeni nu va interpreta imnul național cu pârturi. Este clar? -

Elliot se adresează cu seriozitate grupului de Zei ai Greciei Antice, care-i făceau curățenie în bucătărie. Pentru cei mai mulți dintre noi, această scenă ar putea părea cel puțin ciudată. Pentru Elliot Hooper însă, era o zi obișnuită de vineri.

- Recepționat - clar și răspicat, bătrâne! răspunse Zeus, Stăpânul Zeilor, râcâind unsoarea de pe cuptor cu vârful unui fulger aurit. Ne vom comporta exemplar, poți conta pe asta!

- Elly, nici nu ne trece prin cap să facem ziua de azi și mai dificilă pentru tine, spuse Afrodita, Zeița Iubirii, pulverizând în bucătărie proaspătul ei odorizant de cameră cu aromă de „pâine abia scoasă din cuptor“. Știm că totul trebuie să decurgă impecabil. Vom fi tot atât de absenți pe cât este clubul de admiratori ai Atenei.

– Categorie, răspuse Zeița Înțelepciunii, aruncându-i surorii ei o privire hotărâtă, în timp ce croșeta o față de masă dantelată din resturile de spaghete. Nu te vom dezamăgi!

Elliot afișă un zâmbet recunoscător. Se temuse de această zi încă de când primise Cea Mai Recentă dintre Scrisorile cu Adevărat Amenințătoare. Adevărul era însă că se temea de această zi de mult mai multă vreme.

– Așadar, am câteva observații, spuse Fecioara¹, răsfoind o serie de carduri cu notițe. Când spui că nu am voie – citez – „să fiu un cap pătrat de proporții epice“, clarifică, te rog! Asta înseamnă că pot să-mi fac cunoscute părerile neasemuite?

– Nu, răspuse Elliot.

– Pot relaxa atmosfera cu umor de calitate?

– Categorie, nu!

– Să pregătesc aperitive?

– Covoarele încă nu și-au revenit de la ultima ta încercare de a pregăti gustări.

– Cărnăciorii mei în aluat² au fost desăvârșiți! pufni Fecioara.

– Erau purcei adevărați, izbucni Elliot. Îneliți în pături adevărate! Și răspunsul este nu!

– Aș putea să mă ocup de divertisment? Să cânt ceva...

– Nu! Și, pentru numele lui Dumnezeu, nu! Fecioara se încruntă.

– Nu înțeleg, spuse ea. Este ca și cum mi-ai cere să nu spun și să nu fac nimic azi.

– Nuuuu – ai înțeles greșit! gânguri Elliot. Este exact ca și cum aș vrea să nu spui și să nu faci nimic azi. Cap pătrat! De proporții epice! Nu mai fi așa!

– Dar eu...

Mâna lui Zeus se așază blând pe umărul Fecioarei, aducând-o pe fosta Constelație la tăcere. Întotdeauna reușea. Dintre toate puterile divine de care dispunea Stăpânul Zeilor, Elliot era, mai cu seamă, recunoscător pentru aceasta.

Elliot închise ochii și încercă să nu se mai gândească la toate felurile în care ziua de azi putea merge prost. Totul avea să fie așa cum trebuie. Totul era în regulă. El nu trebuia decât să-i convingă *pe ei* de aceasta. Pe cine păcălea? Trebuia să se convingă *pe el* că așa stăteau lucrurile...

Elliot bifă ceva pe o listă, apoi puse creionul în buzunar, de unde acesta căzu imediat, alunecând prin gaura largă din interior.

– Când ai să mă lași să-ți cârlesc buzunarul pantalonilor? întrebă Atena oftând, așa cum o făcea de câteva săptămâni.

– Când îi voi pune la spălat, îi răspuse Elliot, la fel cum o făcea de câteva săptămâni.

– Neața, fiule! se auzi o voce, somnoroasă, din capul scărilor.

Elliot îi zâmbi tatălui său. Imediat se simți mai bine. De fapt, totul se schimbase în bine de când Dave Hooper revenise la Ferma Familiei, cu două luni în urmă.

¹ Virgo (în engl. în orig.) Semnul zodiacal al Fecioarei (n.tr.)

² Pig in blanket (în engl. în orig.) bazat pe jocul de cuvinte creat de traducerea literală – purceluș învelit în păturică (n.tr.)

Acesta îi povestise lui Elliot atâtea pățanii grozave despre traiul în închisoare, îl învățase cum să spargă o încuietore, care sunt cele mai bune ascunzători pentru dulciurile pe care n-ar trebui să le deții... dar, mai ales, insistase să aibă el grijă de Josie peste noapte.

- În închisoare nu prea dormi. În plus, eu sunt pasăre de noapte. Tu, în schimb, ai nevoie să-ți faci somnul de frumusețe. O parte din acestea le spusese făcând, jucăuș, cu ochiul.

Elliot nici nu mai știa cum se descurcase înainte de revenirea lui Dave acasă. Acum dormea mai mult, totul părea mult mai ușor. El era mai binedispus, se descurca mai bine la școală, mama era ...

Încercă să ignore îngrijorarea care-i apăsa pieptul. Era greu de spus cum era mama acum. Se schimbase atât de mult, încât el o recunoștea cu greu. În cea mai mare parte a timpului, stătea cu privirea pierdută în gol. Abia dacă mai vorbea, uneori. Foarte rar mai făcea câte ceva.

În realitate, un singur lucru părea să o scoată pe Josie din somnolența ei lucidă.

Și acela era Dave.

Reîntoarcerea lui Dave poate că îl făcuse pe Elliot mai fericit. Asupra lui Josie, în schimb, se putea spune că avusese chiar efectul contrar. Ori de câte ori Dave se afla în preajma ei, Josie se înfuria și striga la el.

- Nu ești soțul meu! scrâșnea ea. Ești un impostor! Ieși din casa mea!

Era atât de trist! Dar, încerca Elliot să-și explice, mama nu mai era în deplinătatea facultăților mintale.

Era confuză și trecuseră mai bine de zece ani de când își văzuse soțul ultima oară. În tot acel timp în care Dave fusese la închisoare, starea ei psihică se deteriorase din ce în ce mai mult. Elliot își spunea că, în cele din urmă, sigur și-l va reaminti și se va liniști. Bineînțeles că așa va fi. Așa trebuia să fie.

- Cum se simte mama? întrebă el, cu speranță.

- Doarme, spuse Dave. Ceea ce e foarte bine. Ascultă - azi o să mă fac nevăzut! Știi, după cum am vorbit...

Elliot dădu din cap. Tatăl lui știa mai bine. Dave îi explicase că ieșirea din închisoare era o schimbare bulversantă și că avea nevoie de ceva timp să se acomodeze. În plus, nu știa cum ar reacționa comunitatea restrânsă a orașelului Little Motbury la revenirea, în mijlocul lor, a unui condamnat pentru jaf armat, așa încât sugerase ca reîntoarcerea lui să rămână secretul lor. Avea sens. Iar Elliot nu spusese nimănui.

- Succes pentru astăzi, fiule! spuse Dave, punându-și mâinile pe umerii lui. O să te descurci!

- Mersi, răspunse Elliot, făcând o grimasă. Era conștient că va avea nevoie și de altceva în afară de noroc. Își dorea ca tatăl lui să fi putut rămâne - i-ar fi prins bine sprijinul acestuia. Dar astăzi nu era ziua potrivită pentru a spune lumii că tatăl lui, un fost infractor, locuiește cu el.

Pentru că astăzi era ziua în care o comisie de asistență socială din partea școlii venea să evalueze condițiile în care locuia Elliot.

După cum se menționa în scrisoare, vizita era una „neoficială“, nu exista „niciun motiv de îngrijorare“; nu

doreau decât să se asigure că Elliot avea tot ce-i trebuie „pentru a se simți fericit și în siguranță“. Dave spusese că dacă autoritățile ar fi știut că un fost condamnat locuia la Ferma Familiei, lucrurile ar fi deveni rapid „oficiale“, ar fi existat „destule motive de îngrijorare“, iar Elliot nu s-ar mai fi simțit „fericit și în siguranță“ dacă ar fi fost luat în grija statului. De aceea, Dave avea să se facă nevăzut, pe câmpiile de dincolo de fermă.

- La revedere, tuturor! spuse el luându-și rămas bun de la Zei, care-i făcură, călduros, cu mâna.

Dave primise noutățile privind viața fiului său surprinzător de bine. După ce a înțeles că o familie de zei antici ai Greciei locuia acum în casa lui, că un Demon malefic al Morții ar putea conduce lumea, în cazul în care Elliot nu ajunge primul la cele patru Pietre ale Haosului, și că soarta omenirii stătea pe umerii fiului său de treisprezece ani, Dave se întegrase în viața casei cu o ușurință impresionantă.

Elliot privi zâmbetele întipărite pe figurile Zeilor, în timp ce Dave părăsea locuința. Nu putea spune cu exactitate ce anume era, dar dacă cineva se lupta din răspuțeri să se acomodeze noului aranjament, aceia erau Zeii.

Elliot își îndreptă din nou atenția asupra listei sale.

- Toate aparatele de uz casnic sunt în regulă acum?

- Aproape! răsună o voce, venind din toaleta de la parter, de unde se vedea ieșind o pereche de picioare. Elliot aruncă o privire înăuntru, unde Hefaistos, Zeul Focului, meșterea ceva cu o cheie la vasul de toaletă. Mașina de spălat vase, frigiderul, dulapul din bucătărie

și cuptorul sunt dezactivate, mormăi acesta. Toaleta de la etaj nu mai interpretează partituri de Mozart, dar asta de aici mai cântă un pic de Beethoven, dacă faci treaba mare. Dar o rezolv eu, nu-ți face tu griji!

- Mersi, răspunse Elliot. Era ușurat că bucătăria n-avea să producă, instantaneu, friptura pentru cină și să se curețe, apoi, automat, dar nu voia nici ca musafirii, astăzi, să folosească toaleta în acordurile lui Beethoven.

- Am făcut ca totul, în șopron, să arate ca la o fermă, îl informă Atena, iar Afrodita a pulverizat Poțiunea ei Pozitivă, astfel încât asistenții sociali să vadă totul într-o lumină bună. Din fericire, nu este necesar să se ocupe și de ținuta ei, pentru că nicio poțiune din univers n-ar putea-o ajuta în privința asta.

Afrodita se bosumflă.

- Merg să văd ce mai face Hermes. El întotdeauna mi-a apreciat originalitatea stilului.

- Mai ales acum, că e adormit, comentă Atena, în șoaptă, reluându-și lucrul la gherghef.

- Vin cu tine, spuse Elliot. Avea nevoie de o gură de aer proaspăt.

O urmă pe Afrodita către șopron, unde Zeul Mesager zăcea tolănit pe un pat de puf.

Elliot încercă să ignore tristețea pe care o simțea de fiecare dată când îl vedea pe Hermes. În fiecare zi, el - și toți ceilalți - spera că Zeul Mesager se va trezi din somnul în care-l cufundase săgeata otrăvită cu care-l atinsese Nyx, Zeița Noptii, la Stonehenge. Din acea noapte cumplită, nu mai știau nimic despre Nyx sau despre fiii acesteia, Thanatos, Demonul Morții,

și Hypnos, Demonul Somnului. Însă Zeul Mesager dormea dus. Oare avea să se mai trezească vreodată? Lui Elliot chiar îi lipsea „fratele său din altă mamă“.

– Hei, frate! i se adresă el, în șoaptă, bătând pumnul cu Hermes, salut care rămase neîmpărțășit. Să mă ierți că nu te-am vizitat mai devreme! Azi este o zi mai...

Ei, amice, era sigur că i-ar fi răspuns Hermes, dacă ar fi putut. Nu glumesc, dar azi o să meargă totul strună, o să fie ca și cum ai lovi o piñata din porțelan! Imediat o dovedești! Booom!

Dar Hermes n-a spus nimic. Așa cum nu spusese nici ieri. Și cum, probabil, nu va spune nici mâine.

– Dragule, îi șopti și Afrodita fratelui ei, trebuie doar să te ascund puțin! Dar eu voi fi chiar aici. Somn ușor!

Zeița Iubirii îl sărută ușor pe obraz, apoi scoase din buzunar un flacon transparent, cu pulverizator. Pulveriză cu grijă asupra Zeului Mesager și, pe măsură ce roua vaporosă se lăsa peste el, acesta începea să se estompeze.

– E o poțiune care te face invizibil, îi făcu Afrodita cu ochiul lui Elliot. Amintește-mi să-ți pregătesc și ție o doză!

Înainte ca Hermes să dispară cu totul din peisaj, Elliot îl mai salută o dată, atingându-i ușor pumnul cu al său, apoi ieși, pornind înapoi spre casă. Își alungă tristețea care pusese stăpânire pe gândurile lui. Avea preocupări mai importante astăzi.

– Fecioară, ai evacuat gorgonele din baia de la parter? întrebă el, consultându-și notițele.

– Desigur, răspuse aceasta, bătoasă, apucându-și ghiozdanul și croindu-și, rapid, drum către scară, dornică să plece. Acum, te rog să mă scuzi...

– Deschide geanta! oftă Elliot.

– Nu, se opuse Fecioara. Am lucruri personale înăuntru. Lucruri de fete.

În mod obișnuit, Elliot ar fi renunțat bucuros. Lucrurile de fete erau... dezgustătoare. Dar astăzi nu-și permitea să se lase păcălit.

– Ești tot atât de discretă pe cât este Stadionul Wembley, îi răspuse Elliot. Deschide geanta!

– Nu o deschid, eu...

– Fecioară, interveni Zeus, blând, dar ferm. Fă cum îți spune, te rog!

Fecioara rămase nemișcată pe loc, neștiind ce să facă. Îi amintea lui Elliot de calculatoarele de la școală, când se blocau și rămânea doar o rotiță, mișcându-se fără oprire în mijlocul ecranului.

În cele din urmă – și cu mari rețineri –, îi întinse geanta lui Elliot.

– Mulțumesc, spuse acesta, trăgând fermoarul. Acum, ia să vedem ce ai...

– Pleooooosc! chițai o voce subțirică. Din geantă se ivi ceea ce părea a fi o mogâldeată din mazăgă verde, care începu să țopăie peste tot, prin bucătărie.

– Gorgy, strigă Fecioara, cu asprime, în timp ce mogâldeata sărea peste capetele Zeilor, ca pe niște trepte.

– Gorgy?! se cutremură Elliot, înlăturând grămăjoara verde, care aterizase acum chiar pe capul lui. Doar nu vrei să spui că...

– GORGY! zbiră Fecioara din toate puterile, lucru care făcu arătarea să încremenească pe loc. Vino aici, imediat!

